

mine Bemærkninger om Regnskaberne, som ere henlagte under Revisionsdepartementet, nemlig de mange Regnskaber fra Retsbetjentene, nogen Betydning, saa erkjender jeg, at samtlige Retsbetjentenes Regnskaber ikke endnu ere henlagte under Revisionsdepartementet, men hvad der er henlagt dertil er saare Meget. Hvad vi fornemmelig maae lægge Vægt paa, det er: Hvorledes stiller det factiske Forhold sig, hvorledes forholder det sig i Virkeligheden med Revisionen for Diebliffet? Vi have tidligere haft en Revision, som i hvert Revisionsaar har kunnet fuldende samtlige de Regnskabers Revision, som var den paalagt; men hvorledes har Forholdet stillet sig i Revisionsaaret 1860—61? Det har stillet sig saaledes, at der er over 200 Regnskaber, som ikke ere blevne reviderede. Nu opstaaer der det Spørgsmaal: Hvad er Grunden dertil? Jeg paaftaaer, at der er Ingen, som kan drifte sig til at sige, at Grunden dertil er en anden end den, at disse 4 Revisionscontoirer ere overbeholdte i den Grad, at de ikke ere istand til at udføre det Arbejde, der har været dem paalagt. Nu siger den ærede Rigsdagsmand: Ja, men det ligger deri, at ikke al Revision blev trukken sammen under det egentlige Revisionsdepartement, thi da vilde naturligviis den samlede Arbeidskraft have udrettet Mere end den, der nu er fordeelt i de mange forskjellige Contoirer; det var idetmindste den ærede Rigsdagsmands Mening, saavidt jeg forstod ham. Her maa jeg imidlertid gjøre opmærksom paa den Vanskelighed, at det nu engang gennem den kongelige Kundgjørelse af 30te Juni 1860 og ligeledes gennem Finantslovens Behandling er slaaet fast, at den Fordeling, som vi Alle kjende, og som har været tilstrækkeligt omhandlet, skulde benyttes. Jeg indbrømmer fuldkommen Rigtigheden af, hvad den ærede Rigsdagsmand har sagt, at det kun er midlertidigt, at det ikke er endelig vedtaget, og jeg har heller ikke sagt Videre i min Minoritetsbetænkning, men er det da vel betænkt nu at kuldkaste det Hele, naar man har fordeelt Arbejdet mellem de forskjellige Revisionscontoirer, naar man har sagt: Disse Arbejder skulde høre under Justitsministeriets Revisionscontoirer, disse under Kultusministeriets, og endelig skulde disse Arbejder henhøre til selve Revisionsde-

partementet, naar man har valgt de Mænd af de flere, man havde at vælge imellem — thi det er jo noksom bekjendt, at der før var flere end de 4 Contoirer, der nu skulle udføre det meget Arbejde med 4 Contoirchefer, og om jeg huffer ret med 6 eller 7 Fuldmægtige; der var før 7 Contoirer med et langt større Antal Fuldmægtige — og naar man har søgt at bringe Enhver især hen under den Kategorie, til det Arbejde, som man anfaae ham for tjenlig til. Jeg troer ikke, at dette er rigtigt. Naar den ærede Majoritet har gjort opmærksom paa, at Havneregnskaberne burde henlægges under den communale Revision, saa skal jeg meget villigt indbrømme, at jeg ogsaa troer, det kunde være rigtigt, men det er jo ikke nok at udtale det Duffelige deri; vi maae ogsaa paavise Veien til at faae det realiseret; det har den ærede Majoritet ikke gjort, og jeg troer, at det vil vanskeligt kunne fsee, saalænge Havnecommissionens hele Stilling ligger overfor Communalbestyrelsen vedbliver at være, som den for Diebliffet er. Det, der maa være Hovedbetragtningen i denne Sag, er naturligviis, hvad der baader Staten bedst, hvad der er i naturligst og bedst Conseqvents med vor hele Administration, og jeg maa nu udtale, hvad jeg allerede tidligere, da denne Sag var under Forhandling, har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at det er ganske i vor Administrations Aand, saaledes som den navnlig ved de senere Love er ordnet fra Rigsdagens Side, at der er visse Arbejder, som man erkjender skulde udføres ved fastlønne, ved velprøvede Kræfter, medens der er andre Arbejder, som kunne udføres ved Kræfter, der honoreres, men ikke saaledes betragtes som faste, som knyttede til Statens Tjeneste. De Arbejder, hvorom her hovedsagelig er Tale, ere jo den egentlige principale Efterrevision; det er den Efterrevision, der hovedsagelig skal udføres af Contoirchefen, af Revisionschefen; — for saavidt som han kan stole paa sin Fuldmægtig, eller forsaavidt denne kan faae Tid levnet dertil fra den første Revision af de betydeligere og større Regnskaber, kan han ogsaa faae nogen Assistance af sin Fuldmægtig, — men, som sagt, det, hvorpaa vi især maae lægge Vægt, det er, at faae en rigtig paalidelig Efterrevision, uden hvilken vi ikke have nogen Garanti for, at de Regn-